

ANNONS

Konst

+ FÖLJ

Pågående litterär kris

LOGGA IN

FOTO: REIDAR KOLLSTAD

av Fredrik Svensk

KONST i dag ⌚ 03:30

Relationer mellan litteratur och böcker har blivit allt mer komplicerad. I och med nya reproduktionstekniker kan var och en ge ut en bok och kallas sig författare. Allt medan litteratur inte längre på ett självklart sätt distribueras genom böcker.

Denna pågående kris integreras och förvandlas inte bokstavligen i **Mette Edwardsens**

utställning *Time has fallen asleep in the afternoon sunshine* på Index i Stockholm. Men nog finns den där. Utgångspunkten är **Ray Bradburys** klassiker *Fahrenheit 451*. Den beskriver ett samhälle där böcker är farliga och måste brännas. Ett förbud som ger upphov till mängder av sätt att bevara alla de möjligheter till flykt, tänkande, njutning som boken som form representerar.

ANNONS

I **utställningen möts** en först av bokhylla med ett sällsynt fint urval litteratur. På en annan hylla finns återigen klassiska titlar, men det är något märkligt med formatet. De visar sig vara nerskrivna ur minnet. Efter en stund erbjuder sig en bok att läsa högt ur sig själv. Boken är nu en människa som frågar om hon ska vara **Torgny Lindgrens** *Pölsan* från 2002, eller **Truman Capotes** *Answered prayers* från 1996. Jag väljer Capote, och vi slår oss ner på var sin liten pall längst med galleriväggen.

Läsningen tar trettio minuter, och den största skillnaden mellan en högläsning och en mänsklig bok är att bokens blick möter min under hela sessionen. En minst sagt kraftfullt sätt att estetiskt skapa en intimitetseffekt. En upplevelse som förstärks, tack vare kontrasten till den allt annat än förföriska installationen.

Edwardsens projekt är imponerande, och listan på de över 80 böcker som memorerats av hennes medarbetare inger en isig slags sublim känsla. Styrkan i projektet ligger också i dess okommenterade relation till digitaliseringens konsekvenser för minnet, litteraturen och boken.

ANNONS

Utställningens anakronistiska stämning gör att en undrar om inte detta projekt är gjort - tidigare. Men medan andra konstnärer, i ljuset av samhällets och konstens teknologiska förutsättningar, som exempelvis **Jonas (J) Magnusson** och **Cecilia Grönberg** utvidgat bokens form i både geologisk och poetisk hisnande bemärkelse, och **Kenneth Goldsmith** omfamnat internets mest banala konsekvenser i ett poetiskt machomontage, så återuppfinner Edvardsen autenticitetsproblematiken och möjligheten till flykt i den konventionella romanen.

Med sin grund i koreografin snarare än i installationskonsten, blir det också uppenbart att - *Time has fallen asleep in the afternoon sunshine* bygger vidare på den minimalistiska traditionen inom dans, där betraktarens egen kropp, rörelse och tänkande spelar en avgörande roll för resultatet. En tradition som gör denna typ av konst sjukt attraktiv för ett gallerirum som Index.

Detta hindrar inte att jag är mycket nyfiken på de föreställningar som Mette Edvardsen uppför senare under utställningsperioden på Moderna dansteatern. Vart ska böckerna ta vägen?

FAKTA

Konst

Time has fallen asleep in the afternoon sunshine

Mette Edvardsen

LÄS MER